

ŠkolKa základ života

Plánované akce

- Plavecký kurz v Kunraticích— říjen-listopad
- Návštěva knihovny
- Schůzka s rodiči 12. září
- Planetárium – představení
- Divadelní představení Spejbl a Hurvínek
- Loutkové divadlo
- Loučení s prázdninami

Mění se nám paní ředitelka

Když v lednu r. 2009 hovořil pan profesor RNDr. Václav Pačes, Dr.Sc. v rozhlasu o úmyslu ÚMG AV ČR vybudovat pro děti záměstnanců mateřskou školu, napadlo mě, že bych v takovém zařízení chtěla pracovat. Podařilo se mně to a 3. ledna 2011 jsme s kolegyní Erikou vítaly v nové mateřince děti a jejich rodiče. Říká se, že každý začátek je těžký. Platí to i v tomto případě, ale postupně se všechno zvládlo ke spokojenosti dětí, rodičů i České školní inspekce. Život ovšem

neplýne jen podle našich plánů a představ. Proto ze zdravotních důvodů školu předčasně opouštím a přeji všem, kteří se v ní budou každý den potkávat, aby zde cítili vzájemnou úctu, lásku a respekt.

Děkuji těm, kteří mně pomáhali zajišťovat bezproblémový chod školy a přeji všem zúčastněným vše dobré.

Dagmar Vostřáková

Mateřská škola je většinou první institucí, se kterou se dítě a jeho rodiče setkávají. Setkání by to mělo být pro všechny strany příjemné a motivující. Ráda bych pokračovala na cestě, kterou se mateřská škola Akademie věd vydala, a věřím, že mohu přispět i novými nápady.

Velice si vážím možnosti pracovat jako ředitelka tak dobře zavedené mateřské školy. Již při mé první návštěvě na mě dýchla klidná a příjemná atmosféra, vnímala jsem spokojenost a nerušené spontánní reakce dětí. To je pro mne známkou kvalitní péče, kterou zaměstnanci dětem poskytují.

Mám zkušenosti ze státní školky, s třídami přeplněnými dětmi,

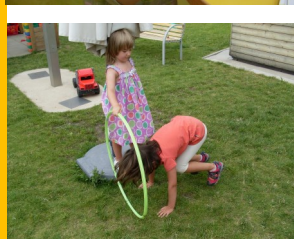
kde ani s nejlepším přesvědčením nebylo možné naplnit individuální potřeby všech dětí. Naše školka však nabízí, dle mého názoru, ideální podmínky. Společnými silami budeme dbát o to, abychom dětem vytvořili podnětné, harmonické prostředí a umožnili jim co nejlépe rozvinout jejich individuální schopnosti a nadání. Těším se na naši spolupráci.

Lenka Klinerová

nová ředitelka MŠ

Uvnitř tohoto vydání:

Co nás čeká	2
Co jsme se naučily	2
Nejhezčí zážitek	2
Co jsme vytvořily	3
Jak to vidí rodiče	4

Život ve školce

Co nás čeká

Vzdělávací témata:

- Jdeme do mateřské školy
- Ve školce je bezva
- Škola plná zábavy
- Dokážu to i bez maminky

Září je měsíc, který otvírá kaž-

dý školní rok a letos to je školní rok 2013/2014. Těšíme se na školku plnou dětí nově příchozích, i těch co naši školku již navštěvují. Společně si připomeneme a povíme, jak to ve školce chodí, jaká pravidla zde dodržujeme a jak se chováme ke svým kamarádům. Září je měsíc, kdy započne hra s flétničkami pro

menší i větší děti, angličtina Cookie and Friends a seznámíme se s novými hrami a básničkami. V říjnu začnou starší děti navštěvovat plavecký kurz v Kunraticích. Naučíme se chovat a být v novém, pro někoho neznámém, prostředí a navazovat vztahy s dětmi i učitelkami, protože komunikace je velmi důležitá.

Kristýnka ukazuje paní učitelce díru na ponožce a říká: „Tak a teď vypadám, jak starej dědek!“

Lucinka: „A ještě máme spalo kotě botě.“ Paní učitelka: „Já znám Spalo kotě v botě“ Lucinka na to: „No, tak to je hodně stará písnička!“

Justine se ptá paní učitelky: „Co děláš?“ Ta odpoví: „Čtu.“ Justine: „To je dobře, tak pokračuj!“

Co jsme se naučily

Ani jsme se nenadály a dorazilo k nám do školky léto - čas koupání, opalování a krátkých triček. Na pořádné léto, které přišlo v červenci jsme trénovaly již v červnu. Hrály jsme si, poznávaly nová zvířátka a tvořily naší ZOO. Pomocí prstíků jsme vytvořily pavilony opic, žiraf, zeber, netopýrů a želv. Abychom věděly, kde tato zvířátka doopravdy žijí, daly jsme si do třídy na zeď opravdovou mapu světa. Cestování mohlo začít. První zastávkou byla

Evropa. Dozvěděly jsme se, které státy sousedí s naší ČR a jaké zajímavé věci bychom v Evropě mohly spatřit. Nejvíce nás bavilo kreslení Eiffelovy věže, o které jsme si i něco přečetly. Protože hodně z nás bylo na dovolených v zahraničí, tak jsme si vyprávěly co jsme kde viděly a co se nám nejvíce líbilo a ta místa jsme si ukázaly na naší školkové mapě světa. Z Evropy jsme cestovaly do Afriky, kde jsme se seznámily s místními zvířaty

a utvořily na pár dní dva africké kmeny - Lvíčky a Tygří tlapy. Další kroky nás vedly do Asie, Ameriky, Austrálie a nakonec na Antarktidu, kde jsme se po dlouhých cestách pořádně zchladily. Na každém kontinentu jsme si vyzkoušely něco zajímavého. Například výrobu asijských kloboučků, barvení a lepení rýže, výrobu šperků s indiány a stavbu iglů s Eskymáky.

Nejhezčí zážitek

Nejhezčích zážitků jsme zažily nespočetně a zde se s vámi podělíme jen o pár z nich. Před prázdninami jsme navštívily výstavu Radek Pilař dětem, kde jsme měly možnost pohrát si s Mankou, Cipískem i Rumcajsem. Prozkoumaly jsme les Řáholec a zahrály s loutkami. Další velký zážitek

byly prázdniny, kdy za námi do školky přišel celý svět. První, kdo nás navštívil, byli evropané, dále pak lidé z Asie, se kterými jsme si vyrobily asijské klobouky, ale největší radost nám udělala návštěva z Havaje. Už ve dveřích do školky nás přivítala slečna havajka, která si s námi vyrobila havajské

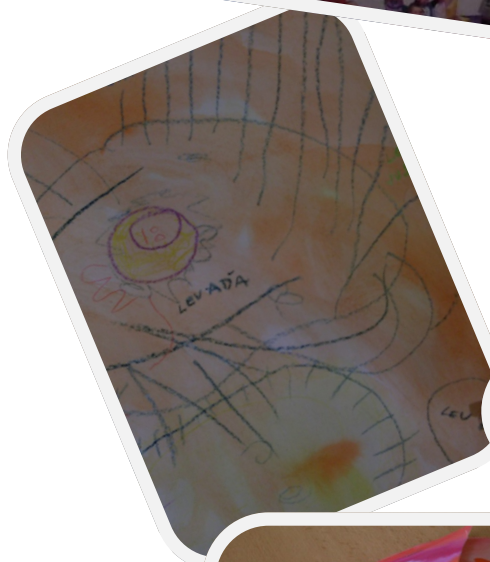
věnce a havajské podprsenky. Stejně jako jsme měly radost z Havaje, vykouzlily nám usměv na tváři i indiáni, se kterými jsme postavily teepee a nabarvily se jejich kmenovými barvami. Celé prázdniny byly pro nás jeden velký krásný zážitek.

Co jsme vytvořily

Zoologická zahrada - kolektivní práce

**Afrika—kmen
Lvíčků**
Adinka, Venda, Justine,
Janička, Dominik

Opuštěný ostrov
Magdalénka, 2 roky

Asijský klobouk
Amálka, 4 let,

Mateřská škola Akademie věd ČR s.r.o

Adresa: Václavská 1083
142 20 Praha 4

Telefon: 603 100 845
E-mail: recepcce@msakademieved.cz
<http://www.msakademieved.cz>

EVROPSKÁ
UNIE

EVROPSKÝ SOCIÁLNÍ FOND

PRAHA & EU: INVESTUJEME DO VAŠÍ BUUCNOSTI

Jak to vidí rodiče

Začnu každopádně neotřele. Tak co se mi vybaví, když se řekne mateřská školka. Okamžitá reakce je zvýšená srdeční činnost, drobný třes prstů a orosené čelo z vědomí, že prostě a opět nestíhám. Vezmu to tedy od konce. Uzávěrky tunelů na pražském okruhu, do kterých s pravidelností sobě vlastní vždy vjedu, protože rádio pouštím až desátou minutu stání v zácpě. Kontroly dálniční policí, které mě už stály 2000 Kč a tři body. Ten pán, co pomáhá a chrání, mi vysvětlil, že můžu být vděčná, protože překročit rychlost o 25 km/hod., nesvítit, telefonovat a nakonec se ještě divit, je prý na konečné řešení. Co tím přesně myslel, nevím. Ale jako pozvání na kafe to nevypadalo. Zapomenutá vjezdová kartička a potupné vysvětlování situace na vrátnici a už je to tady! Máme zvonek v ruce. Klidná, uvolňující atmosféra školky s usměvavým personálem a dětmi s náladou, kterou jako profesionální matka dokážu na prchavý okamžik vytvořit při překročení limitu platební karty v Bambuli nebo Sparkysu. Výkřik „mami ještě domů ne, ještě si chvíli pohrajeme“ následovaný mým tupým výrazem a zhroucením na lavičku je k nezaplacení. Krásná chvíle. V tomto psychickém vyladění je sdělení, že si Venoušek ulomil kus zubu, protože zkoušel kdo to „dá“ sklovina versus tvrzené sklo, balsám. Změna v mém životě nastala v období Havajského týdne. Můj „very

busy“ manžel odložil svá zásadní manažerská rozhodnutí na desátou hodinu dopoledne, radostně odvážel neumytá a vřeštěcí fakána do školky, zakoupil novou vodu po holení a poprvé za dva roky si všiml, že děti nechodí do školky ve čtvrtek a pátek. Zavládl smutek a tichá domácnost. Slečna učitelka Sandra v havajském kostýmu dostala i jinak suchého a upjatého kontrolóra finančních toků. Díky Sandro.

Vrátím se o mnoho let zpět. Má selektivní paměť udržela pouze dvě vzpomínky na mateřskou školku. První na spolužáka Standu s obrovskou hlavou, který měl vždy se železnou pravidelností talíř, na jehož dně byla perníková chaloupka, tj. nejvyšší meta po absolvování desetiboje zvaného oběd. Dodnes vidím ten vítězný pohled a zasychající krupičnou kaši na bradě. Dodnes ho nenávidím. Dodnes ho vídávám v poslanecké sněmovně. Dodnes nechápu.

Určitě zcestně, ale spojila jsem si perníkovou chaloupku s profesionálním úspěchem, a proto jsem zakoupila celou sada porcelánu s tímto motivem. Žádná Karkulka, Šmoulové nebo teroristické duo Jeníček a Mařenka smažící důchodkyni v peci, ale perníková chaloupka.

Druhá vzpomínka je na punčocháče. Hnědé, uniformní a spolehlivé s jedním pruhem vpředu a dvěma vzadu, jejichž rozkrok nikdy nekončil tam,

kde měl. Alespoň v mém případě. Punčocháče, na které se dalo vykydat cokoli. Kaše, vodovky, kompot i mléko a vůbec to nebylo poznat. Když člověk unikl pozornosti a vzal si je třikrát po sobě, už nešly složit, prostě stály. Neuvěřitelné. Dost retrospektivy, nejspíš to stejně bylo všechno jinak.

Děkuji personálu MŠ Akademie věd za vše, co dělá pro děti i rodiče. Děkuji odstupující ředitelce paní Dagmarě Vostřákové a paní učitelce Ericce za první školkové měsíce, které proběhly v takovém klimatu, že je mi trapné o tom vyprávět svým kamarádkám, jejichž děti takové štěstí neměly. Děkuji slečně učitelce Majce za péči, kterou věnovala mé dceři a Honzíkovi na jejich prvních horách bez rodičů. Děkuji všem zdravotním sestřičkám za odborný dohled. Děkuji jídelně, že střídání hrachové a krupicové kaše netvoří základ jídelníčku a paní Evě, že talíře jsou plastové, jednobarevné a hlavně bez motivu.

Dovolím si za nás za všechny přivítat novou ředitelku MŠ AV paní Lenku Klinerovou a popřát jí, a teď vlastně nevím, co přesně, ale ono to vyplyne časem. Koneckonců její přání nám nejspíš nezůstanou utajena.

Magda Šimsová